

HET GEBED.

en mistig. De schemering viel in zijn smoor-
 heit vertrek, dat slechts verlicht werd door
 het flauwe schijnsel der electriche lantaarns
 van den Boulevard St. Germain; door de
 ramen zag ik, heel in de verte, haastige
 voorbijgangers loopen onder parapluies, en
 „fiacres” en auto's, als kleine, bewegelijke
 zwarte vlekjes, zich afteekenend tegen de
 natte, als goudlak glimmende straat.

En met dit echt Parijsch avond-effekt
 voor mij, overdacht ik weer eens van hoe-

veel belang toevallige omstandigheden voor
 een mensch zijn kunnen, hoe vreemd en
 schijnbaar onlogisch de „invloed van het
 midden” zich kan doen gelden op een
 gevoelige kunstenaarsnatuur, en hoe sla-
 pende, eeuwenoude atavistische verschijn-
 selen soms kunnen opgewekt worden, want,
 zeker is het dat een bepaalde „voorbe-
 schikking” noodig is, om van een modern
 Parijzenaar een hoogst ernstig „Moeslim”
 als Dinet te maken.

